

Boží slovo skutečné a možné

Teologie | 7.1.2013 @ 16.38

Náš Starý zákon obsahuje:

- prehistorický mýtus o stvoření člověka,
- obrazy bídy a síly hříchu v příbězích bez analytického výkladu,
- inherentní podobu božího zákona,
- prorockou vizi definitivní boží intervence do neutěšené lidské situace.

Nový zákon pak obsahuje:

- záznam o narození, životě a smrti Ježíše;
- vysvětlení evangelia: Ježíš je Kristus, spasení jsme skrze víru v Něj jako v zachraňujícího Boha, zákon jako nesplnitelný požadavek;
- svědectví o pravdivosti evangelia v příbězích první církve.

Třetí zákon není možný kvůli síle a totalitě dosavadního zjevení. Otázka hříchu je definitivně zodpovězena, úkol člověka vytyčen a nový pořádek stvoření bezpodmínečně nastolen. Není žádné „ale“, které by mohlo právem doplnit dosavadní boží sdělení světu a zpochybnit tak jeho dokonalost, je jen nepravdivé „ale“ satanovo.

Poslední otázka se proto nemůže týkat zjevení samotného, ale jeho zápisu a jeho zvěstování. Boží slovo bylo vysloveno v Písmu. Je ale možné, aby

- nebylo znovu kanonizováno? Ježíš se možná znovu nenarodí, ale Skutky by se rozšířily daly!
- nebylo vysloveno ještě jednou do situace dnešního člověka?

Obnovení procesu kanonizace je teoreticky možné. Úprava kánonu by ale vyžadovala jednohlas církvi a byla by proto jistě prakticky podmíněna spíše politickou než teologickou iniciativou. Již tento fakt podle mně vyvrací možnou přítomnost inspirovaného kanonizování. Rekanonizace z politických pohnutek je cosi hrozivého a příšerného, nikdy k ní nesmí dojít a pokud k ní dojde, nastane v teologii egyptská tma. Skutečnost alespoň kvazi-pevného kánonu je naopak výhodou pro mezidenominační i mezináboženský dialog. Neshoda nad úpravou kánonu by vedla k nesmiřitelnému rozdělení bez možnosti zdravého ekumenismu a možná ke snížení schopnosti Církve evangelizovat.

Otázka interpretace evangelia musí zůstat otevřená, v opačném případě se ocitneme ve tmě a úzkoprsém šílenství dogmatických učitelů. Nutné je však rozeznat nebezpečí zcela reinterpretovaného evangelia, které bývá jakoby „parchantem“ toho pravého, je v moderním světě bezmocné a záhy ukazuje svou nepravdivost ve svých důsledcích. Interpretace evangelia vyžaduje velkého ducha, kterého člověk sám o sobě nikdy nemá. Díky Bohu za tuto nevyhnutelnost, jenž podmiňuje naplnění možnosti interpretace evangelia inspirací Duchem, díky němuž může znovu vyslovené Boží slovo opravdu být slovem Božím.

<https://selah.cz/teologie/bozi-slovo-skutecne-a-mozne/>